

आभियान

साप्ताहिक

ABHIYAN WEEKLY

devendrachudal@gmail.com

वर्ष : ३६ / अंक : ३३ / २०७५ चैत ट गते शुक्रबार / 22 Mar., 2019 / मूल्य रु. १०/-

शक्ति बद्दुलेरमात्र जनताको सेवा हुँदैन

काठमाडौं। दोस्रो पटक प्रधानमन्त्री बनेका केपी ओलीले गृह मन्त्रालय अर्त्तगत रहेको राष्ट्रिय अनुसन्धान विभाग, अर्थ मन्त्रालय अर्त्तगत रहेका राजस्व अनुसन्धान विभाग, र सम्पत्ति शुद्धीकरण विभागलाई र कानून मन्त्रालय अर्त्तगतको महान्याधिकारीको कार्यालयसहित ७७ वटै जिल्लामा रहेका जिल्लामा न्यायाधिकारीका कार्यालय समेतलाई प्रधानमन्त्री मातहलमा ल्याएर अन्यलाई विश्वास गर्न छाडेका छन्। नेकपाको बहुमत हुँदा हुँदै संघीय समाजवादी फोरमलाई सरकारमा ल्याउन सफल भएका प्रधानमन्त्री ओलीले आफ्नै पार्टीका सदस्यहरू मन्त्री भएका मन्त्रालयहस्तको अधिकार खोसेर आफू मातहत ल्याउन आफ्नै पार्टीका मन्त्रीहस्ताई विश्वास गर्न नसक्नु नै हो।

»» बाँकी ८ पेजमा

तालीलाई www.abhiyanonline.com.np गा पनि पढ्न सकिन्छ।

राउतले पार्टी खोल्ने

काठमाडौं। गत फागुन २४ गते सरकारसँग ११ बुँदे सहमति गरेका स्वतन्त्र मधेश गठबन्धनका संयोजक चन्द्रकान्त राउतले अब संविधान अर्त्तगत रहेको नयाँ पार्टी खोल्ने घोषणा गरेको छन्। सिराहको लहानमा हालै सम्पन्न भएको सीके राउतको नेतृत्वमा रहेको स्वतन्त्र मधेश गठबन्धनको राष्ट्रिय परिषदले नेपालको संविधान अर्त्तगत रहेको नयाँ पार्टी गठन गर्ने निर्णय गरेको छ। यसरी अब गठन गरिने पार्टीको नाम जनमत पार्टी राखिने निर्णय राष्ट्रिय परिषद को बैठकले गरेको छ। पार्टीको लोगोको रूपमा »» बाँकी ८ पेजमा

बियर अफ होली सकियो

काठमाडौं। कम्युनिष्ट शासनको आकर्षक विज्ञापन भएको अफिसियल वियर अफ होली हो। यस्तो विज्ञापन छान दिने सञ्चार मन्त्रालय साना लगानीका पत्रपत्रिकामा लगाए लगाउन कम्मर कसेर लागेको छ। यस्तै विज्ञापन छापेर ढूला पत्रिका पोस्ट राज्यनीति नै पत्रकारितामा अनेकिका बढाउनु र देशभाषतक, समाजघातक यस्ता विज्ञापन खुलेआम छान दिनु हो।

अफिसियल वियर अफ होली, के भेनेको यो। कागु पूर्णिमा भेनेको अफियसल वियर अफ होली नै हो त? सञ्चार मन्त्रालयले खुलेस्त पारिदेओस्। पत्रकारिताको नैतिकता र व्यवसायप्रति राज्यनीति के हो? सरकारले भन्न सक्छ?

सेना कसरी परिचालन भयो?

काठमाडौं। नेत्रविक्रम चन्द्र (विल्व) को नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीलाई सरकारले प्रतिबन्ध लगाएपछि राजनीतिक क्षेत्रमा तरङ्ग उत्तन्न भइरहेको छ। एकातिर विखण्डन र पृथकतावादी अभिव्यक्ति दिँदै आएका सीके राउत जेलमै रहेका बेला उनलाई रिहा गरि अंकमाल गर्दै ११ बुँदे सहमति गरियो भने अर्कोतर्फ विल्व समूहलाई प्रतिबन्ध लगाइएको छ। विल्व समूहलाई प्रतिबन्ध लगाएपनि उक्त समूहले आफ्नो गतिविधि अफ तित्रात दिएको छ। सरकारले विल्व समूहका नेता तथा कार्यकर्ता खोजन कालिकोटमा नेपाली सेना परिचालन गरेको छ। नेपाली सेना गाउँ गाउँ पसेर नेता तथा कार्यकर्ताहरूको खोजिमा लागेको छन्। कालिकोटमा रणसुरु गुल्मा क्षेत्रमा अमृत थापा मगरको नेतृत्वको टोलीले विल्व समूहका

गतिविधिहरूलाई रोक लगाउन र नेता तथा कार्यकर्ताहरूलाई नियन्त्रणमा लिन गस्तीमा हिडेको छ। उक्त गस्तीमा नेपाली प्रहरी र शस्त्रस्त्री प्रहरीको बल समेत मिसाइएको छ।

लामो समयदेखि कालिकोटलाई विल्व समूहको पकड क्षेत्र नै मानिन्दै

सरकारले उनलाई जेलमुक्त गरी जेलमुक्त भएको भौलिपल्ट निकै तामभासमाका साथ राउतसँग ११ बुँदे सहमति गरेपश्चात्

पार्टीमित्र असन्तुष्टि बढेको छ। पार्टीका वरिष्ठ नेताहरूले सरकारले गरेको निर्णयको स्वामित्व लिन पार्टीले नसक्ने

अभिव्यक्ति दिन थालेपछि प्रधानमन्त्री ओलीलाई थप संकट थिएको छ। राउतलाई जेलमुक्त गर्न र उनीसँग ११ बुँदे सहमति गर्दा पार्टीमा कुनै छलफल नभएको भन्दै उनीहरूले विरोध गरिरहेका बेला सरकारले नेत्रविक्रम चन्द्र (विल्व) समूहको नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीलाई प्रतिबन्ध लगाएपछि पार्टीमित्र असन्तुष्टिका स्वरहस्त ऋमश: बलियो हुँदै गएको छन्। विल्व समूहलाई वार्ता गरी समस्याको समाधान खोज्नुको बदला प्रधानमन्त्रीबाटै उक्त समूहलाई लुटेराहरूको समूह भन्ने अभिव्यक्ति दिएपछि माधव नेपाल, वामदेव गौतम लगायतका अन्य नेताहरूमेत प्रधानमन्त्री रूप भएका छन्। विल्व समूहले गरेको केही कार्यहरू विवरणका भएपनि उसलाई प्रतिबन्ध नै लगाईरहाल्नु पर्ने अवस्था नभएको उनीहरूको भनाई रहेको छ।

पार्टी सञ्चालनमा समेत सकाराले हस्तक्षेप गरेको भन्दै उनीहरूले पार्टीले सरकार सञ्चालन गर्नुपर्नेमा सरकारले पार्टी सञ्चालन गरेको हुनाले त्यसको

»» बाँकी ८ पेजमा

नेकपाको मुखमा बुझो

काठमाडौं। गोर्खा भर्ति बन्द गरिन्दै भनेर निकै कुरुक्ला हुन् कम्युनिष्टहरू।

नेकपा के बच्चो, गोर्खा भर्ति महिलालाई समेत खुल्लो। नेकपा दड्ग। नेकपाका नेता दलालहरू त केही महिलालाई पास गराइदिनु परो भनेर बेलायती दूतावाससम्म पनि भनसुन गर्न पुगेछन्।

नेकपाल अर्थात आधुनिक र सशक्त दलाल पो बनेछ। नेकपाको उद्देश्य नै

»» बाँकी ८ पेजमा

पूर्वआयुक्त पाठकमाथि मुद्दा चलाउने तयारी

काठमाडौं। अदित्यार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले अदित्यार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगका पूर्व आयुक्त राजनारायण पाठकसँग बयान लिन थालेको छ। पाठकले विवादास्पद इन्जिनियरिङ कलेजको मुद्दा मिलाई दिने भन्दै विभेन्न समयमा ७८ लाख रुपैया घुस लिएको स्वीकार गरेका थिए। घुस काण्डमा मुछिएपछि आयुक्तको पदबाट राजिनामा दिन उनी बायच भएका हुन्।

आयोगले घुस काण्डमा मुछिएका पाठकसँग बयान लिई अनुसन्धान गर्न आयोगका सहस्रचिव सहित ३ जनाको अनुसन्धान टोली केही दिन पहिला गठन गरेको थियो। त्यही टोलीले पाठकसँग मौखिक र लिखित बयान समेत लिई आएको छ। घुस काण्डको भिडियो बाहिर

»» बाँकी ८ पेजमा

बैठक बस्न नसव्ने परिकल्पना हागा

काठमाडौं। प्रधानमन्त्री केपी ओलीले गृह मन्त्रालयअर्त्तगत रहेको राष्ट्रिय अनुसन्धान विभाग र अर्थ मन्त्रालय अर्त्तगत रहेको राजस्व अनुसन्धान अस्तित्वमा परिषदले नेपालको समयमा प्रधानमन्त्री आफैले एकल निर्णयबाट सेना परिचालन गर्न सक्ने व्यवस्था सहितको विधेयक संसदमा दर्ता भएको छ। सुरक्षा परिषदको बैठक बस्न नसक्ने अवस्थामा प्रधानमन्त्रीले सेना परिचालन गर्न सक्ने व्यवस्था सहितको विधेयक संसदमा दर्ता गरिएपछि त्यसको चौतर्फी »» बाँकी ८ पेजमा

संघीयता, गणतन्त्र र धर्म निरपेक्षताका बारेमा जनमत संग्रह गर्न संशाकको माग

काठमाडौं। नेपाली काग्रेसका महामन्त्री डा. सशांक कोइरालाले होली पर्वको उपलक्ष्यमा आफैने निवास टोखामा आयोगलाई अन्योन्य पार्टीको कार्यक्रममा संघीयता गणतन्त्र र धर्मको बारेमा जनमत संग्रह गरिनुपर्ने बताएका छन्। आफैने निवासमा आयोगलाई नेता तथा कार्यकर्ताहरूको बाकलो उपरित्तिमा बोल्दै उनले धर्म निरपेक्षताको विषयमा मात्र होइन संघीयता र गणतन्त्र बारे स्वतन्त्रतासहितको हिन्दु राष्ट्रको लागि जनमत संग्रह गरिनुपर्ने बताउँदै धर्म निरपेक्ष वा सापेक्ष हुन नसक्ने बताएका छन्। सो अवसरमार महामन्त्री कोइरालाले

भने काग्रेसको नेतृत्वमा संविधान जारी गरेर मुलुक गणतन्त्रमा गई कार्यान्वयन भईरहेको अवस्थामा कोइरालाले संघीयता र गणतन्त्रका बारेमा जनमत संग्रह गरिनुपर्ने धरणा व्यक्त गरेका हुन्। कोइरालाले यसअधि पनि धर्म निरपेक्षताको विषयमा जनमत संग्रह गरिनुपर्ने बताउँदै आएका थिए भने यस पटक उनले संघीयता र गणतन्त्रको बारेमा जनमत संग्रह गरेर जनताको इच्छा बुझनुपर्ने बताएका छन्। महामन्त्री कोइरालाले पहिलो पटक संघीयता र गणतन्त्रका बारेमा जनमत संग्रह गरिनुपर्ने अभिव्यक्ति दिएका छन्। आफैना ९० प्रतिशत जनता हिन्दु धर्म मान्ने भएकाले »» बाँकी ८ पेजमा

A return to dialogue for regional peace

Ali

The vision of shared regional prosperity is undoubtedly linked to peace and security in the South Asian region – especially in Afghanistan, which has become the epicentre of terrorism that has a spillover effect on neighbouring countries like Pakistan.

Viewed in this context, the renewal of the dialogue between Pakistan and Afghanistan comes as a welcome development. This is because dialogue and continued engagement are essential ingredients to resolve conflicts and remove any kinks in bilateral relations.

For Pakistan, which has suffered the most in the war on terror and is still struggling to overcome its effect, peace in Afghanistan is an utmost necessity to ensure stability within its own territory. It is the realisation of this reality that underlines the efforts being made by Pakistan to promote the Afghan-owned process of reconciliation in the war-torn country and strengthens its credentials as an honest partner in the war on terror – notwithstanding perceptions within the US administration that are to the contrary. Prime Minister Shahid Khaqan Abbasi's visit to Afghanistan on April 5 on Afghan President Ashraf Ghani's invitation reflected this commitment and honesty of purpose.

Both leaders reportedly discussed a whole gamut of issues pertaining to bilateral relations,

including peace and reconciliation in Afghanistan; counterterrorism; the return of Afghan refugees; regional connectivity; and bilateral trade. Both sides agreed that peace, prosperity and stability within Pakistan and Afghanistan are interlinked. Abbasi and Ghani also reaffirmed their commitment to regional connectivity – just as they had done in Herat on February 23, 2018 when they jointly inaugurated the TAPI Gas Pipeline.

Another outcome of the bilateral parleys included an agreement to revive the Afghanistan-Pakistan Action Plan for Peace and Solidarity (APAPPS), which provided a broad-based and structured engagement on all issues of mutual interests. Other developments from the meeting included the decision to convene the Joint Economic Commission earlier than expected; implement key rail, road, gas pipeline and energy projects to integrate Pakistan and Afghanistan with Central Asia; and move forward on the Chaman-Kandahar-Herat railway line, the Peshawar-Kabul Motorway and other connectivity projects that can help realise the potential of the South and Central Asian regions by providing the shortest access through the seaports of Gwadar and Karachi.

The talks also laid emphasis on the early completion of TAPI and CASA-1000 projects and renewed the call to the Taliban to respond positively to the peace offer and

join the peace process without delay. Both Abbasi and Ghani acknowledged that terrorism was a common threat. They highlighted the need to not allow their respective countries to be used for anti-state activities against each other.

The most important consensus reached during the talks was that the Afghan conflict could not be resolved only through military might and a political solution was the best way forward. Pakistan had maintained this stance on the policy announced by US President Trump on Afghanistan and South Asia. Afghanistan is now endorsing this stance and has made a radical departure from its earlier approach when it completely agreed with Trump's initiative.

Although no major breakthrough occurred during the meeting, the mere fact that both Pakistan and Afghanistan recognised the importance of dialogue to resolve contentious issues is in itself a positive move. We have seen similar initiatives in the past as well. Unfortunately, no credible headway could be made to achieve the desired objectives and the relations between both countries have been mired in an ambience of mistrust and mutual blame games.

No one will take issue with the fact that peace in Pakistan is linked to peace in Afghanistan. Pakistan is the last country to perpetuate this conflict with its neighbour. Peace in Afghanistan is also crucial to regional connectivity

and the success of CPEC, an initiative that Pakistan has high stakes in. Any view that suggests the opposite negates the ground realities. America's suspicion regarding Pakistan reflects the country's inability to understand the complexities of the situation and its impulsive need to find a fall guy for its failures in Afghanistan even after 16 years of warfare.

Although Afghanistan and Pakistan have an abiding interest in ending the war in Afghanistan and consider terrorism to be their common enemy, peace in the region will only be possible when the US acknowledges the ground realities and adjusts its policies accordingly.

The reality is that the government in Afghanistan is not in a position to take any major decisions without a nod of approval from the US. The policy announced by Trump on Afghanistan and South Asia is a perfect recipe for aggravating the conflict in Afghanistan. This has become evident from the ever-increasing incidents of terrorism in Afghanistan since the new policy was unveiled. Therefore, a great deal depends on changes in the US policy and the sincerity of purpose in finding an amicable and lasting solution to the Afghan conundrum.

The US is not sincere in its efforts to find a solution to the Afghan war. Notwithstanding its expressed commitment to withdraw troops from Afghanistan, the US will not be willing to leave the

country. This will keep the situation in Afghanistan fluid and enable America to foment instability in the region to achieve its strategic interests. Many intellectuals, security experts and analysts have pushed this narrative for a long time. Many Afghan leaders – including former president Hamid Karzai – believe that the IS is operating in Afghanistan with America's blessings. Some international analysts have also held the US responsible for the emergence of Daesh in the war-torn country.

America's attempts to destabilise the region are an important ingredient of its global politics through which it desires to obstruct China's emergence as an economic and military power. It has found an ally in India to further its strategic interests and check China's burgeoning influence in the region and beyond. In connivance with India, the US will go to any extent to sabotage CPEC – a major initiative that could help China become a superpower in the near future.

In current scenario India should also need to give positive gesture to Pakistan for starting of long adjournment dialogue process because it is not only in the interest of both countries but also for the regional peace and prosperity. The moratorium of dialogue process is only promoting the extremism in India which is detrimental to internal security of India.

Modi's Long Silence as Women in India Are Attacked

Ping Zhu

Prime Minister Narendra Modi of India tweets frequently and considers himself a talented orator. Yet he loses his voice when it comes to speaking out about the dangers faced by women and minorities who are frequent targets of the nationalist and communal forces that are part of the base of his Bharatiya Janata Party.

Indians took to the streets during the weekend to protest their government's callous response to the horrifying rape and murder of an 8-year-old girl in January in which supporters of his political party have been implicated. Mr. Modi, though, has barely spoken about this crime and other cases involving his supporters.

Until last week, he declined to address the attack on the girl, in the northern state of Jammu and Kashmir, by men who wanted to frighten and drive away her nomadic Muslim community, the Bakarwals, from an area that is dominated by Hindus. To read about what happened to the girl, who was held and abused at a Hindu temple, over several days is to plumb the depths of human depravity.

As Mr. Modi remained quiet as public outrage built up for weeks, state lawmakers from his party, which is part of a coalition that governs Jammu and Kashmir, attended a rally in support of a man who had been arrested for the crime and joined in demands by locals that the investigation be taken away from state officials, some of whom are Muslim, and be turned over to federal authorities. After a mob of Hindu lawyers temporarily prevented the authorities from registering charges in court, officials have formally accused eight men, including policemen and a retired government employee.

Mr. Modi has also been reluctant to talk about a rape accusation against a state lawmaker from his party in India's most populous state, Uttar Pradesh, which is governed by the B.J.P. A teenage girl says the lawmaker raped her last summer, but until recently the police have dragged their feet

in bringing charges against him. He and his brother are also accused of conspiring to kill the girl's father, who was found dead in police custody.

On Friday, Mr. Modi said that these cases had brought shame on the country and that "our daughters will definitely get justice." But his remarks ring hollow because he waited so long to talk about the cases and spoke in broad generalities — describing the crimes as "incidents being discussed since past two days." He has taken a similar approach in the past when addressing cases in which vigilante groups affiliated with his political movement have attacked and killed Muslims and Dalits — members of India's lowest caste — who they falsely accused of killing cows, which are sacred to Hindus.

Mr. Modi's silence is as perplexing as it is distressing. He seems to have failed to learn the lesson of his predecessors who did not forcefully respond to protests in late 2012 and early 2013 after a young woman was raped and killed on a public bus in New Delhi. That government, which was led by the Congress party, paid a heavy political price for its heartlessness in the 2014 parliamentary elections; the B.J.P. won the elections in large part because Mr. Modi promised to make the government more responsive to the needs of Indians who were left behind by a government dogged by corruption scandals and widely considered rudderless.

Instead, he has exhibited a pattern of silence and deflection that is deeply worrying to anybody who cares about the health of the world's largest democracy.

Mr. Modi cannot be expected to discuss every crime committed by someone who supports him. But these cases are not isolated or random examples of violence. They are part of an organized and systematic campaign by nationalist forces that want to terrorize women, Muslims, Dalits and other underprivileged citizens.

The prime minister has a duty to safeguard and fight for all of the people of India, not just those who are allied with him politically.

Every game. Everything about the game.

सबै क्षेत्र

www.sabaikhel.com

[/sabaikhel](https://www.facebook.com/sabaikhel)

info@sabaikhel.com

[@sabaikhel](https://twitter.com/sabaikhel)

For Advertisement : sabaikhel@gmail.com

संघीय गणतन्त्रका सामु यक्ष प्रश्न

राजन कार्कि

rajan2012karki@yahoo.com

देशभरि राजतन्त्र जिन्दावाद किन भइरहेछ ? परिवर्तन समयले ल्याउने हो, ल्यायो । परिवर्तनपछि हुनुपर्ने चार तीन तत्व रहेछन्- दूरदृष्टि, इमानदारिता, सुशासन र निष्पक्षता । यी चार तत्व नुँदा लोकतन्त्र जितिसुकै उत्तम व्यवस्था भए पनि व्यवस्थापन हुन नसक्ने रहेछ । यो सकार र संविधानलाई जनताले आफ नोपन अर्थात अपनत्व अस्वीकार गरिदिए ।

लोकतन्त्रका सामु यक्ष प्रन उठेको छ- लोकतन्त्रभन्दा राजतन्त्र किन पुलुर भए ? यसको स्टिक जवाफ हो- लोकतन्त्र हाँक्ने रथीहरू भ्रष्ट भए, भिजनहीन भए, बेइमान भए, जनताप्रति जवाफदेही भएनन् । योग्यता, पारदर्शिता र जिम्मेवार बन्न नसकेपछि नेताले व्यवस्थालाई कसरी अलोकप्रिय बनाउने रहेछ, पर्दा खुलिसकेको छ ।

देश गरीब छ, गरीब देशका नेताहरू सर्वहाराको, सिमान्तकृत बर्गको, निसहायको परमेश्वरका रूपमा उदाएका थिए, १३ वर्षमा ती राक्षसी प्रवृत्तिका कारण जनताका सहायकसम्म बन्न

सकेनन् । गरीब देश र गरीब जनताको चरम शोषण गरेर जति पनि नेता, तिनका परिवार र तिनका वरिपरिका प्रभावशाली व्यक्तिहरू छन्, ती सबै आज लखपति, करोडपति, अर्वपति बनिसके । १३ वर्षमा आएको लोकतन्त्रिक परिवर्तन यही हो ।

जनताको जनजिविका र राष्ट्रका आधारहरू खसिक्दै र कडीहरू खुसिक्दै गएका छन् । यसको जिम्मेवारी आजका नेताहरूले लिनुपर्छ । जनताले कसी घसे भने यी नेताहरू पन्नु सावित हुनेछन् । जनताले नै दण्ड दिने दिन आउनेछ ।

कामना गरी जसरी स्वतन्त्र सिविकमको जीवनमा १९७५ आयो र भारतीय बुलेटले धेरेर सिविकमले स्वतन्त्रता गुमायो, त्यो दिन नेपालीको जीवनमा नआओस् । यद्यपि आजको विश्वमा बुलेटले देश खान मुस्किल छ, त्यसैले जनसंख्याको अतिक्रमण गराएर भारतले २५ वर्ष अर्थात २००० सालको हाराहारीमा नेपालीलाई अल्पमतमा र भारतीयलाई बहुमतमा पुऱ्याएर जनमत संग्रहको माध्यमबाट नेपाल सिध्याउने ग्राण्डडिजाइननुसार नेपालमा षडयन्त्र गरिरहेका छ र त्यो षडयन्त्रको कार्यान्वयन आजका पार्टी र पार्टी नेताहस्मार्फत गरिरहेछ, गराइरहेछ ।

नेपाल बाँचे कसरी, नेपालीत्व बचाउने कसरी ? प्रत्येक नेपालीले आज सोचैपर्ने विषय यही हो । वीरले देश बनाए, बचाए, आजको नेतृत्व पुस्ता देश डढाएर आगो ताढैछ, खरानी बेचेर सम्पन्न हुँदैछ ।

लोकतन्त्र अराजक भीड र अराजक भीड अराजक होडबाजी गरिरहेका छन् । माछ मार्न फिजी पुगेको व्यक्ति १८ वर्षमै फिजीको प्रधामन्त्री कसरी बन्यो, उनको नाम हो महेन्द्र चौधरी । यस्ति कुरा पनि नेपालका नेताले हेका राख्न सकेनन् ।

आज नेपालमा जे भइरहेको छ, वीरनरसिंह कुरव जो ११०३ को कोतपर्व गरेर श्री ३ जंगबहादुर राणा

बने, तिनकै पदविन्हमा हिड्नेहरू छन् । जसले ज्यानमारालाई माफी दिइरहेछन्, देशमारालाई लोकतन्त्रको जामा पहिन्याइरहेछन् र भ्रष्ट, तस्करलाई बनमारा भारभाई फैलने अवसर दिइरहेका छन् । यसको बिरोध गर्नेहरू १९५५ को बाँकावीर अर्थात अछमका वीर युवक बलदेव शाही जस्तै उठेका छन् । ती वीरहरूले यिनलाई सुधन भनिरहेका छन् । र देशम हिन्दुत्व र राजतन्त्रको माँग गरिरहेका छन् ।

अब जनयुद्ध र जनआन्दोलनको सत्य

सुदूर नेपाल खण्डखण्ड र जाति जातिमा विभाजित त पारियो, यसलाई सच्याउने जिम्मा वर्तमान युवापुस्ताका बाँकावीरहरूको काँधमा आएको छ ।

यो कथा र नेपाली नेताको चरित्र मिल्दोजुल्दो छ- सर्पले टोकेको मान्छेलाई घाट पुऱ्याउनासाथ स्यालले देखेछ र आएर सुझाव दियो- सर्पले टोकेको लाश पोलन हुन् । गाड्नुपर्छ । सर्पले टोकेको लाश बैरिन पनि सक्छ, कुरुपर्छ, साँझासम्म पञ्चुस् है । मलामीलाई यो सुझाव ठिकै लाग्यो ।

गिद्ध र स्यालले लाश लुँग्ने अविकल निकाल्खै देश र लोकतन्त्रको आवरणमा लुट्नुसम्म लुट्ने काम भइरहेको छ । अत्याचार, दूराचार, तस्करी, भ्रष्टाचार जे गरे पनि लोकतन्त्रको नारा लगाएर भइरहेका छन् । सावधानी जनताको कुनै भाउ छैन ।

नेताहरू दस्ता बनाएर भोटको राजनीति गर्नुन् । गरीबलाई पेलेर लोकतन्त्रको बढ्याई गर्नुन् । सर्वहारा, सिमान्तकृत जनताको पक्षमा कोही उभिन तैयार छैन । सबैलाई काजु खाएर न्याल काढनकै हतारो छ । सत्ताका लागि नेता नेता, पार्टी पार्टी र अन्तरपार्टी बिग्रहसमेत भिकाका डाँकाहरूको नियतिमा देखिन थालेका छन् ।

नेपालमा कुनै बाबी छन् भने खाओवादी छन् । जय नेपालको अर्थ सिध्याउने र आफनो जय गर्न अर्थ लाग्न थालेको छ । नेताहरूको कुर्कमले देशको खप्पर तोडिन र फोडिन लागेको छ । खप्पर नै फोडिएपछि देशबासीको भाग्य सकिनु स्वभाविक हो ।

यही कारण हो, यस्तो लोकतन्त्रभन्दा त राजतन्त्र तै ठिक । यस्तो धर्मनिरपेक्षात्मन्दा त हिन्दुराष्ट्र नै ठिक । अब राजतन्त्र आउनैपर्छ, देशको स्वतन्त्रता र सार्वभौमिकता बचाउनै पर्छ । यही कामना हो यितिबेला पहाड्देखि तराईसम्म राजा आउ देश बचाउको नारा लानुको कारण । लोकतन्त्रिक नेताहरू राजा पपुलर भएर देखिनुको कारण । राजातन्त्र आउनु भनेको शान्ति, समृद्धि, सुशासनमात्र होइन, देशको राष्ट्रियताको मजबुती पनि हो । यही विश्वास देखिन्छ आमर्सर्साधारणमा । राजालाई स्वागत गर्न पार्टीका नेता, प्रशासकहरूसमेत अग्रसर हुनुले लोकतन्त्र यसरी चल्न सकैन भन्ने परिवृश्य हो ।

लोकतन्त्रिक राजतन्त्र आजको अपरिहार्यता देखियो । नेपाल र नेपालीको भविष्य सुरक्षित गर्ने रक्षाकवचका रूपमा राजतन्त्र अगाडि सर्नुपर्ने भयो । सर्वसाधारणको माँग यही हो ।

जनताको जनजिविका र राष्ट्रका आधारहरू खसिक्दै र कडीहरू खुसिक्दै गएका छन् । यसको जिम्मेवारी आजका नेताहरूले लिनुपर्छ । जनताले कुनै दिन कसी घसे भने यी नेताहरू पन्नु सावित हुनेछन् । जनताले नै दण्ड दिने दिन आउनेछ । कामना गरौं जसरी स्वतन्त्र सिविकमको जीवनमा १९७५ आयो र भारतीय बुलेटले धेरेर सिविकमले स्वतन्त्रता गुमायो, त्यो दिन नेपालीको जीवनमा नआओस् ।

● ● ●

के हो, उजागर भइसकेको छ । जनयुद्ध भारतको प्रोक्सी वार रहेछ, जसले नेपाली राष्ट्रवाद कमजोर बनाएर तारेभीरमा पुऱ्यायो । जनआन्दोलन भारतकै जोडबलले भएको रहेछ, जसले लोकतन्त्र त ल्यायो, लोकतन्त्रका मानसिक असन्तुलन भएका चालकहरूमार्फत नेपालको अस्तित्व संकटमा पारिसकेको छ ।

देश बचाउन बाँकावीरहरू जाज्वल्यमान भएर उठनुपर्छ अब । नेपाल त्यसै पनि वीरको देश हो, बिराङनाको देश हो । वर्तमान पुस्ताले वीर र बिराङना बनेर देशधातकहरूलाई तह लगाउनै पर्छ । अन्यथा नेपाल स्वतन्त्र रहन सक्दैन ।

स्याल गयो, गिद्ध आयो । त्यो स्याल धुर्तेछ, त्यसको कुरा नपत्याउनुस् है । साँझ परेपछि लाश तान्ने सुर छ त्यसको । त्यसैले लाशलाई खोलामा बगाइदिनोस् । मरेको मान्छे बैरिने कुरा बेकार हो ।

गिद्ध गयो, भाडीमा लुकेको स्याल फेरि आयो र भन्यो- पानीमा बगेको लाश लुँग्ने दाउ छ है त्यसको, बुझ्नोस् ।

शब बगाइनु हुन्ना, गाड्नुपर्छ । मलामीहरू दाँव परे, के गर्ने के नगर्ने ?

यस्तै छ नेपालो लोकतन्त्र । जसरी पनि जनताको औँखामा छारो हाल्ने हो, भ्रममा पार्ने हो र जनतालाई जिल्याएर

साल्ट ट्रेडिङ कंपनीशन लिमिटेड द्वारा प्रवर्द्धित डॉट ग्राहांस

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको गित्र बाहिर र रवर कोट मै बीचमा रिस्टलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुनः प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिबाट घल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुरक्ष हुनुहोस्

पद्धत्यौ हाती बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरु ध्वस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मरेर पगि जस्ले समिक्षयो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादर भरर एकै पटक मर्न सकौ।

- अमियानवाणी

अभियान

सम्पादकीय

ओलीको अभिष्ट पार्टीको स्वार्थ

स्वतन्त्र मधेशको विखण्डनवादी नारा लगाउँदै आएका सीके राउतसँग फिल्मी शैलीमा प्रधानमन्त्री केपी ओलीको उपस्थितिमा राष्ट्रिय सभागृहमा गरिएको ११ बुँदै सहमति तथा निर्वाचन आयोगमा दल दर्ता तै नभएको नेत्रविक्रम चन्द (विप्लव)ले नेतृत्व गरेको नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीलाई प्रतिबन्ध लगाउने निर्णय सरकारले गरेपछि राजनीतिक क्षेत्रमा नयाँ तरड़ उत्पन्न भएको छ । सर्वोच्च अदालतबाट तारिखमा रिहा भएकै भोलीपलट सरकारले राउतसँग ११ बुँदै सहमति गर्नुले त्यस विषयमा गम्भीर प्रश्न समेत खडा भएको छ । सीकेलाई राजनीतिक मूलधारमा ल्याउने र विप्लवलाई प्रतिबन्ध लगाउने सरकारको निर्णय सकारात्मक भएपनि प्रतिबन्धको सन्दर्भमा ओली सरकारले अपनाएको अपारदर्शी कार्यशैली र रहस्यमय निर्णय प्रक्रियाले गर्दा आशंका गर्ने धेरै ठाउँहरू देखिएका छन् ।

सीके राउतलाई राजनीतिक मूलधारमा ल्याउने र विप्लवलाई हिंसात्मक गतिविधिलाई नियन्त्रण गर्ने तिर्यक सिद्धान्तः सकारात्मक भएपनि त्यसबेला अपनाइएको अपारदर्शी कार्यले गर्दा विवादास्पद बनेको छ । आफै पार्टीभित्र समेत छलफल नगरी अर्का अध्यक्ष पुष्टकमल दाहाललाई पनि सीके राउतसँग सहमति गर्ने दिनमात्र जानकारी गराउनु किमार्थ उचित थिएन । सीकेसँग आकस्मिक रूपमा सहमति गर्ने निर्णय र विप्लवलाई प्रतिबन्ध लगाउने निर्णय अपर्भट्ट किन गरियो ? त्यसैले सीके र विप्लव प्रकरणमा गरिएका निर्णयहरू समाप्तपूर्ण छैनन्, प्रधानमन्त्री केपी ओलीको अतिरिक्त अभिष्ट थिएन भने किन अपारदर्शी, अस्वाभाविक र गोप्य तरिकाले निर्णयहरू गरियो ? आफै पार्टीको अध्यक्ष लगायत अन्य वरिष्ठ नेताहरूसँग समेत छलफल नगर्नुको उद्देश्य के ? त्यसको रहस्य के ? नेपाली राजनीतिमा सुपरस्पान हुने रोमान्टिक महत्वकाङ्क्षाले प्रेरित प्रधानमन्त्री ओलीले कतौ भौगोलिक अखण्डता, संविधानको सर्वोच्चता र जनताको भावनामाथि खेलवाड गरेका छैनन् भने प्रश्न समेत उछिज्ञाएको छ ।

सीके राउतसंग गरिएको ११ बुँदै सहमतिको दोस्रो बुँदामा गम्भीर प्रश्न उछिजएको छ । तराई मधेशलगायत देशका कतिपय ठाउँमा रहेका असन्तुष्टिलाई जनअभिमतमा आधारित लोकतान्त्रिक विधिवाट समाधान गर्ने सहमति भनि उल्लेखित सम्भौताले गर्दा गम्भीर विवाद उत्पन्न भएको छ । उक्त बुँदा अस्पष्ट अमूर्त र बैध नभएकाले विवाद उत्पन्न भएको हो । सीकेले सहमति सार्वजनिक समारोहमै सरकार जनमत संग्रह गर्न सहमत भएको दाबी गरेका थिए । तर त्यहाँ उपस्थित भएका प्रधानमन्त्रीलगायत नेकपाका अर्का अध्यक्ष पुष्टकमल दाहाल र सहमतिपत्रमा हस्ताक्षर गर्ने सरकारी पक्षका सहमतिकर्ता गृहमन्त्री रामबहादुर थापाले सीके राउतले सरकार जनमत संग्रह गर्न सहमत भएको उद्घोष गरेपनि कसैले सीकेको प्रतिवाद गरेनन् के सँचिकै सरकार जनमत संग्रह गर्न सहमत भएको त ? यदि होइन भने त्यसबेला किन सरकारी पक्षवाट त्यसको खण्डन भएन ? त्यसैले भन्न सकिन्छ जनअभिमतमा आधारित लोकतान्त्रिक विधिप्रति प्रधानमन्त्री ओलीको आश्चर्यजनक मीलन रहस्यमय बन्दै गएको छ । कृपैपति विषय र निर्णयहरू जित गोप्य र अपारदर्शी हुन्छन् त्यो त्यक्तिकै रहस्यमय र खतरापूर्ण हुन्छ । त्यसैले त्यस विषयमा प्रधानमन्त्री स्वयम्भूले जनअभिमतका आधारमा लोकतान्त्रिक विधिवाट समस्याको समाधान गरिने भन्ने विषयमा जनतालाई प्रष्ट पार्नुपर्यं टड्कारो आवश्यकता देखिएको छ । प्रधानमन्त्री ओलीले बेला बेलामा अब मुलुकले चमत्कारी फट्को मार्दछ भन्ने अभियक्ति दिँदै आएका हुनाले त्यो चमत्कारी फट्को भनेको सीके राउतसंग रहस्यमय तवरले सहमति गर्न र विप्लवका काम कारबाहीलाई प्रतिबन्ध लगाउने हो कि ?

संसदमा प्रमुख प्रतिपक्षी दल रहेको नेपाली कांग्रेससँग र अन्य राजनीतिक दलहरूसँग कुनै छलफल नै नगरी लोकतान्त्रिक प्रणाली र संविधानको भावना विपरित अचानक रूपमा विप्लवको दललाई प्रतिबन्ध लगाउने निर्णय किन गरियो ? विप्लवका हिसात्मक गतिविधि र अपराधिक कार्यहरूलाई रोकन विद्यमान फौजदारी ऐन र कानून नै प्रयाप्त थिए तर किन मन्त्रिपरिषद्को बैठकबाटै प्रतिबन्ध लगाउने निर्णय गरियो । राजनीतिक दलसम्बन्धी कुन कानुन अन्तर्गत प्रतिबन्ध लगाइयो ? विप्लवको दल नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी निर्वाचन आयोगमा दर्ता नै नभएको हुनाले राजनीति दल सम्बन्धी कुनै कानुनले उसलाई प्रतिबन्ध लगाउन सक्ने अवस्था रहैदैन । मन्त्रिपरिषद्को उक्त निर्णय नै लोकतान्त्रिक प्रणाली र संविधानको भावना विपरित रहेको छ । उक्त गैर लोकतान्त्रिक नजिर र प्रवृत्तिले गर्दा लोकतन्त्र र संविधानको भविष्यमध्यमि नै शंका उठेको छ । राष्ट्रिय एकता, अखण्डता, राष्ट्रिय सुरक्षाको दृष्टिले उग्रवामपन्थी भन्दा विखण्डनवादी तथा पृथक्तावादी चुनौती हो । तर सरकारले विखण्डनवादी सीकेलाई अंकमाल गर्दै फुलमालाले स्वागत गरेर सहमति गर्ने प्रधानमन्त्री ओलीले उग्रवामपन्थी दललाई प्रतिबन्ध लगाउनुको अर्थ के ? विप्लव समूहलाई सम्बद्धामर्फत राजनीतिक मूल प्रवाहमा ल्याउने इमान्दार प्रयास गरिनु आवश्यक छ । यदि सार्विच्छकै प्रधानमन्त्री ओली सच्चा राष्ट्रवादी हुन् भने उनले तत्काल विप्लवसमूहसँग वार्ताको वातावरण मिलाएर वार्तामा ल्याउन आवश्यक छ । तर सीकेलाई सहमतिमा ल्याएको घमण्डमा रहेर विप्लवलाई प्रतिबन्ध लगाएको भन्दै चुपचाप रहने हो भने सीकेसँग भएको सहमति र विप्लवलाई लगाइएको प्रतिबन्धका दुवै निर्णयमा नेकपाको स्वार्थ र प्रधानमन्त्री ओलीको अभिष्ट हावी भएको छ भन्ने प्रष्ट हुन्दू त्यसैले वार्तालाई नै समस्यको समाधानको बाटो बनाऊँ ।

दलीय स्वार्थ र प्रधानमन्त्रीको अभिष्ट हावी

• देवेन्द्र चृडाल

devendrachudal@gmail.com

गरिएको सहमतिले गर्दा दीर्घकालिनमा
समेत प्रभाव पर्न सक्छ । यसले नेपालको
राजनीतिमा अस्थिरता उत्पन्न र द्वन्द्वको
श्रृङ्खला तथा सत्ताधारी दल, प्रधानमन्त्री
ओली, विप्लव र सीके राउतको रणनीति
तथा उक्त रणनीतिले पार्न तत्कालिन
र दीर्घकालिन प्रभावका बारेमा गहिरो
विश्लेषण गरिनु आवश्यक छ ।

कुनैपनि राजनीतिक दललाई प्रतिबन्ध लगाउनु भनेको लोकतान्त्रिक अभ्यासको विपरितको कार्य हो । पञ्चायती कालमा समेत राजनीतिक दलहरूलाई प्रतिबन्ध लगाइएको थियो तर त्यसबेला पनि राजनीतिक दलहरूले आ आफ्नै तरिकाले काम गरिरहेका थिए । त्यसबेला भएका हत्या हिसाको जिम्मेवारी कसैले लिने गरेका थिएनन् त्यती हुँदाहुँदै पनि पञ्चायती व्यवस्था टिकेन । मुलुकमा २०४६ सालमा बहुदलीय व्यवस्था स्थापना भयो । राजनीतिक दलहरूमाथिको प्रतिबन्ध फुकुवा भयो त्यसैको फलस्वरूप मुलुकमा अहिले राजनीतिक दलहरूले नै सत्ता सञ्चालन गरिरहेका छन् । तर राजनीतिक दलहरूको घमण्ड र दम्भकै कारण २०४६ सालपछि कुनैपनि सरकारले पाँच वर्ष कार्यकाल पूरा गर्न सकेनन् । दुई दुई पटक नेपाली कांग्रेसले संसदमा बहुमत प्राप्त गरेपनि कांग्रेसका नेताहरूकै लहडका कारण बहुमतको सरकार ढलेका उदाहरण हाम्रै सामू रहेका हुनाले वर्तमान केपी ओली नेतृत्वको सरकारले दुईतिहाईको दम्भ र घमण्ड नदेखाउनु नै उचित हुन सक्छ । सत्ताधारी दल भित्र व्यापक असन्तुष्टि देखिएको छ । नेकपाका दुई अध्यक्ष मध्येका एक प्रधानमन्त्री रहेका छन् भने अर्का अध्यक्षले सरकारका काम कारबाहीप्रति सार्वजनिक रूपमै असन्तुष्टि जनाउँदै आएका छन् । तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबीच एकता भएको भण्डै एक वर्ष पुग्न लाग्दा समेत तल्लो तहका कमिटीहरू निर्माण हुन सकेका छैनन् भने माथिल्लो तहमा रहेका नेताहरू नै भावनात्मक रूपमा एक हुन नसकिरहेका बेला सरकारको नेतृत्व गरेका केपी ओलीले समेत जनताको चाहनानुसार काम गर्न सकेका छैनन् । लोकतान्त्रिक व्यवस्थामा सरकारले गर्ने गरेका सबै कामको जस अपजसका भारी प्रधानमन्त्रीले नै बोक्नुपर्दछ । मन्त्रीहरू भनेका प्रधानमन्त्रीका सहयोगी मात्र

ननगण प्रवानगनमन्त्रिका सहयोगा नात्र हुन् । हामीले वेस्ट प्रधानमन्त्रीय सिस्टम स्वीकार गरेका हुनाले पनि राम्रा र नराम्रा कामको जिम्मेवारी प्रधानमन्त्रीले नै लिनुपर्दछ । तत्कालिन अवस्थामा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबीच एकता भएर निर्वाचनमा गएका हुनाले मात्र उनीहरूले बहुमत त्याएका हुन् । मुलुकमा स्थापना गरिएका ७ प्रदेश मध्येका ६ वटा प्रदेशमा नेकपाको बहुमतको सरकार रहेको छ भने संघीय सरकारलाई भण्डै दुई तिहाई भन्दा बढीको समर्थन प्राप्त रहेको छ । तर त्यो सरकारले समेत जनताको भावनाअनुसार कार्य गर्न सकेको छैन । जनताको मन जित्न सक्ने काम सरकारले गरेको खण्डमा जनता सरकारकै पक्षमा हुनेछन् । सरकारले जनताको हितमा भन्दा व्यक्तिगत स्वार्थ र पार्टीगत स्वार्थलाई हेरेर अधि बढेको हुनाले, जनता विपक्षी दलहरूपर्ति आकर्षित हुँदै गएका छन् । त्यसैको परिणाम हो विप्लव समूह ।

सरकारले किन सक्न ? के मन्त्रिपरिषद्ले लोकतान्त्रिक प्रणाली र संविधानको भावना विपरितका निर्णयहरू गर्न सक्छ ? यो निर्णयले गर्दा लोकतान्त्रिक पद्धति संविधानको भावनामाथि नै प्रहार गरिएको छ । राष्ट्रिय एकता, भौगोलिक अखण्डता र राष्ट्रिय सुरक्षाका दृष्टिले उग्रवामपन्थी भन्दा विखण्डनकारी तथा पृथक्तादी सँच र कार्य नै खतरनाक हुन्छ । विखण्डनवादको नारा दिएर अधि बढेका व्यक्तिलाई रातारात जेलबाट छुटाएर उनैको गुणगान गाउँदै उनको प्रशंसा गर्ने प्रधानमन्त्रीले उग्रवामपन्थी दललाई प्रतिबन्ध लगाउने निर्णय रहस्यमय भनेको छ । विप्लव समूहलाई वार्तामा त्याउने इमान्दार प्रयास किन गरिएन, यी सबै तथ्यहरूले गर्दा प्रमाणित हुन्छ नेकपाको दलिय स्वार्थ र प्रधानमन्त्री ओलीको अभिष्ट यहाँनिर हावी भएको छ । यी सबै कार्यहरूले गर्दा मुलुक फेरी द्वन्द्वको मारमा पर्न हो कि भने चिन्ता जनतामा उब्जिएको हुनाले त्यसको

लोकतन्त्र वा प्रजातन्त्र नाम जे दिएपनि

परिक्रमा र धार्मिक पर्यटनको सम्भावना

● रोशन जनकपुरी

एतिहासिक स्रोतहरूको अनुसार आधुनिक जनकपुरको शुरूवात सत्राँ शताब्दीमा भएको हो । रामानन्दी रसिक सम्प्रदायको वैरागी साधु सुरक्षिशार दासले 'जानकी जन्मभूमि'को खोजी गई जनकपुरमा आएर हालको जानकी मन्दिर भएको ठाउँमा बस्न थालेपछि जनकपुरको आधुनिक इतिहास शुरू भएको हो । जनकपुरको मिथकीय परिचय इसापूर्व साताँ शताब्दी (अनुमानित)मा रचिएको शतपथ ब्राह्मण र बालिमीय रामायणमा वर्णित जनक र सीतासँग जोडिएको छ । तर ऐतिहासिक स्रोतहरूमा उल्लेख भए अनुसार जनकपुरको इतिहासलाई न्यूनतम् एक हजार वर्षसम्म पुन्याउन सकिन्छ । साधु सुरक्षिशार दास जनकपुरमा आएको बेल यहाँ धनघोर जङ्गल रहेको र वरिपरि केही प्रारम्भिक गाउँहरू रहेको बुझिन्छ । प्रारम्भिक स्रोतहरूले हाल जानकी मन्दिर रहेको स्थानलाई राजा जनककी छोरी सीता जन्मेको स्थलको रूपमा एउटा पवित्र चौर (क्षेत्र)को रूपमा प्रसिद्ध रहेको र धर्मभौदू हिन्दूभक्तहरू, विशेषतः साधुहरू यस दुर्गमस्थलमा रहेको तीर्थ गर्न आउने गरेको भनेका छन् । अठारौं शताब्दीको अन्तसम्म जनकपुरमा केही रामानन्दी वैरागी साधुहरूले कुठी बनाएर बस्न थाले पनि जनकपुरमा यो दुर्गमता रहेको देखिन्छ । उन्नाइसाँ शताब्दीको आरम्भ सन् १८०५मा लेखिएको एउटा पुस्तक 'श्री महाराजाचरित्र' मा जनकपुरलाई 'जन्म भएको पवित्र तीर्थस्थल क्षेत्र जनकपुरधाम' भनिएको छ । यस पुस्तकमा जनकपुरमा रहेका पवित्र पाखीरहरू, वरिपरिका पुराना शिवमन्दिरहरूको चर्चा गरिएको छ ।

जनकपुरमा वैरागी साधुहरू आएर बस्न थालेको चर्चा फैलेसँगै मकवानपुरे सेन राजाहरूले साधुहरूलाई दिएको दान तथा छिमेकी भारतका तत्कालीन राज्यहरूका राजाहरूले गरेको दान र सहयोगमा निर्मित मठ, मन्दिरहरूको निर्माण र देश-विदेशका तीर्थयात्री, धार्मिक उत्सव, यस अवसरमा लाग्ने विविध मेलाहरूले जनकपुरधामको विकासमा अहम भूमिका निर्वाह गरेका छन् । सीताको जन्मभूमि (जानकीजन्मभूमि)को रूपमा जनकपुरको प्रसिद्ध फैलिसुसँगै जनकपुरमा रामनवमी, शिवाहपञ्चमी, जानकीनवमी र पन्थदिने परिक्रमा जस्ता विविध धार्मिक उत्सवहरू विकसित हुँदैगएको देखिन्छ ।

भारत, अयोध्या, बारास्थानका साधु रघुनाथप्रसादले लेखेको 'श्री महाराजा

चरित्रमा तत्कालीन प्रारम्भिक जनकपुर र यस वरिपरिको स्थानबाटे प्रसरस्त चर्चा गरिएको छ । यस्मा हालको जानकीमन्दिर भएको ठाउँमा एउटा मठ रहेको र त्यसको अगाडी विशाल मैदान रहेको जहाँ अयोध्याका राजा रामले शिवधनुष भङ्ग गरेको भनिएको छ । यस पुस्तकमा जनकपुर वरिपरि कर्त्ता पवित्र तीर्थस्थलहरू रहेको गाउँहरूको चर्चा गरिएको छ स जर्तै, जनकपुरबाट करिब दसमाइलको धेरामा दक्षिण, दक्षिणपश्चिममा, उत्तर र उत्तरपश्चिममा रहेका यी प्राचीन शिवमन्दिरहरूले जनकपुर क्षेत्रमा शैवतन्त्रकालीन प्राचीनता (इतिहासको दृष्टिले न्यूनतम सध्यकाल)को प्रमाण त दिन्हन् नै, मिथिला र राजा जनकको कूलदेवको रूपमा पनि सान्दर्भिक छन् ।

रामायण र पौराणिक स्रोत अनुसार राजा जनकको विदेहवंशको इष्टदेव शिव थिए र यस मिथक अनुसार शिवलाई जनकपुरको अभिभावक देवता भन्न सकिन्छ । एक जना रामानन्दी साधुहरूको काँडी कुटी, र मठहरू निर्माण भैसकेको थियो र जनकपुर 'बाउन्न कुटीको तीर्थस्थल'को रूपमा

कम्तीमा चारसय पचासवर्ष पुरानो हुनसक्ने देखिन्छ । त्यस्तै जनकपुरभन्दा उत्तरपूर्वमा रहेको मिथिलेश्वर महादेवको मन्दिरपनि पुरानो हो, तर यो मन्दिर उन्नाइसाँ शताब्दीको अन्तसम्म अज्ञात नै थियो । जनकपुरधामको वरिपरि करिब दसमाइलको धेरामा दक्षिण, दक्षिणपश्चिममा, उत्तर र उत्तरपश्चिममा रहेका यी प्राचीन शिवमन्दिरहरूले जनकपुर क्षेत्रमा शैवतन्त्रकालीन प्राचीनता (इतिहासको दृष्टिले न्यूनतम सध्यकाल)को प्रमाण त दिन्हन् नै, मिथिला र राजा जनकको कूलदेवको रूपमा पनि सान्दर्भिक छन् ।

रामायण र पौराणिक स्रोत अनुसार राजा जनकको विदेहवंशको इष्टदेव शिव थिए र यस मिथक अनुसार शिवलाई जनकपुरको अभिभावक देवता भन्न सकिन्छ । एक जना रामानन्दी साधुहरूको काँडी कुटी, र मठहरू निर्माण भैसकेको थियो र जनकपुर 'बाउन्न कुटीको तीर्थस्थल'को रूपमा

धनुभङ्ग गर्दा त्यसको एउटा हिस्सा उछिट्टिएर भरेको ठाउँ धनुषाधामको उल्लेखपनि यस पुस्तकमा पाइन्छ ।

यस अतिरिक्त जनकपुरको दसमाइल वरिपरिको वृत्तमा रहेका पुराना शिवमन्दिरहरूले पनि जनकपुरको एतिहासिकतालाई बल पुऱ्याउँछ । यो यसकारण पनि महत्वपूर्ण छ कि वर्तमानमा जनकपुरको धार्मिक पर्यटनको दृष्टिले प्रमुख परिचय बनेको पन्थदिने परिक्रमाका स्थलहरू यिनै शिवमन्दिरको आधारमा नै तय गरिएको थिए । जनकपुरमा धनुषाधाम भन्दा करिब दसमाइलको दूरीमा प्राचीन क्षीरेश्वरनाथ छन् । त्यसरी नै जनकपुरधाम वरिपरिका पुराना शिवमन्दिरहरूमा कल्याणेश्वर महादेव र जलेश्वरनाथ महादेवका मन्दिरहरू छन् । विभिन्न पुराना स्रोतहरूमा उल्लेख भएनुसार यी दुई साधुले शुरू गरेको जनकपुरको परिक्रमा नै पछि, हाल प्रचलनमा रहेको पन्थदिने मध्यपरिक्रमा र

प्रकाश भक्तमाला' नामक पुस्तकमा उन्नाइसाँ शताब्दीको शुरूमा भारत सीतामढीको सीताप्रसाद र मुजफ्फरपुर जिला भारतको पिपारा मठ (हाल सीतमढी जिल्ला, भारत)का सुरदास नामक साधुलाई जनकपुरमा परिक्रमाको प्रारम्भिक भनिएको छ । शुरूमा ती दुईजना साधुहरूले जनकपुरको वरिपरि दसमाइलको जुन परिक्रमा वृत्त बनाएका थिए, त्यो कल्याणेश्वर महादेवको मन्दिरहरू शुरू भएर यसै ठाउँमा आएर अन्त हुन्यो । पाँचदिनमा पूरा हुने यस परिक्रमा पथमा कल्याणेश्वर, जलेश्वर, क्षीरेश्वर र मिथिलेश्वर पर्दथ्यो, जसमा यी साधुहरूले जनकपुरको अभिभावकदेव शिवलाई पवित्र जल र बेलपत्र चढाउँने गर्दथे । यी दुई साधुले शुरू गरेको जनकपुरको परिक्रमा नै पछि, हाल प्रचलनमा रहेको पन्थदिने मध्यपरिक्रमा र

जनकपुरधाम नगरको पाँचदिने अन्तर्ग्रह परिक्रमाको रूपमा विकसित भयो, जस्मा हाल हजारी मानिसहरू सभागी डुने गर्दछन् ।

जनकपुरको बारेमा एकजना अनुसन्धाता रिचार्ड बर्धटले तीनवर्ष पूर्व प्रकाशित आफ्नो अनुसन्धानकृति 'द हिस्ट्री अफ जनकपुरधाम' मा जनकपुरका पुराना साधुहरू र जनकपुरबाटे पुराना स्रोतहरूको आधारमा परिक्रमा बारे रोचक तथ्य प्रस्तुत गरेका छन् । यस अनुसार सीताप्रसाद र सुरदासले शुरू गरेकोले तथा विवाद गरेको जनकपुरको परिक्रमा केही वर्षभित्र लोकप्रीय भयो र यसमा टाढा टाढाका साधुहरू र गृहस्थ भक्तजनहरू सामेल हुन थालेका थिए । जनकपुरमा त्यतिबेला सम्य रामानन्दी साधुहरूको काँडी कुटी, र मठहरू निर्माण भैसकेको थियो र जनकपुर 'बाउन्न कुटीको तीर्थस्थल'को रूपमा

यसको विरोध गरे । तर कुञ्जबिहारीले मानेनन् । वैरागीकुटीमा स्रोतो प्रवेश हुन वैरागी सम्प्रदायको मान्यताको विपरीत भएको भनेर असन्तुष्ट लाडलीशरण सीताकुण्ड त्यागेर जनकपुरधाम भन्दा करीब आठ किलोमीटर पूर्व जलाधि नदीको किनामा कवुरीगाउँमा गइबसे । त्यस वर्षको परिक्रमाको समय आउँदा परिक्रमाको नेतृत्व कसले गर्ने विषयमा कुञ्जबिहारी र लाडलीशरणमा विवाद उत्पन्न भयो । मन्दिरको परम्परा भङ्ग गरेकोले तथा विवाद गरेको गृहस्थमा परिणत भइसकेकोले वैरागी साधुकोरूपमा परिक्रमाको नेतृत्व गर्ने अधिकार गुमेकोले कुञ्जबिहारी अयोग्य रहेको दावी लाडलीशरणले गरे । जबाफमा कुञ्जबिहारीले आफू गुरु रामदासको परिलो शिष्य र द्विज (जैनैयारी) रहेको र लाडलीशरण शृंख जातिबाट भएकोले यस्तो पवित्र परम्पराको नेतृत्व गर्ने अधिकार उनलाई नभएको, यसको नेतृत्व गर्न एकमात्र अधिकारी आफू रहेको दावी गरे । विवाद जनकपुरको बाउन्न कुटीको साधुसमाजसम्पूर्यो । त्यतिबेला जनकपुरको बाउन्न कुटीको साधु समाजले यस विवादको कुनै फैसला गयो, गरेन, यसबाटे कुनै उल्लेख पाइँदैन । तर जब त्यस वर्ष फागुन महिनामा परिक्रमा शुरूआत गर्ने समय आयो, वैरागी साधुहरूको जुलूस लाडलीशरण बसेको कचुरीको मन्दिरको देउताको डोला र भण्डा पछाडी लामबद्ध भयो । यो पन्थदिने मिथिला परिक्रमामा शृंख लाडलीशरणको नेतृत्व स्वीकार गर्नु थियो । यसपछि पन्थदिने परिक्रमाको नेतृत्व कुर्याई स्थानको डोलाले गर्ने परम्परा स्थापित भयो र यो अद्यपि जारी छ । लाडलीशरण बसेको कचुरी स्थानको डोलालाई हाल मिथिलबिहारीको डोला भनिन्छ र परिक्रमाको निर्मित जनकपुर र अन्य ठाउँको डोला हुनुमानगरमा जम्माभएर कल्याणेश्वरको निर्मित प्रस्थान गर्दा सबैभन्दा अधि अधि यो डोला नै हुन्छ ।

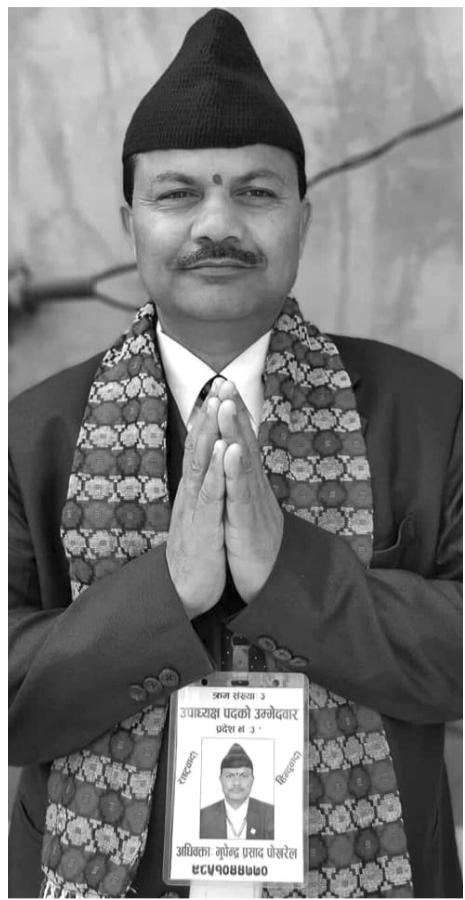
समयको प्रवाहमा विस्तृत पन्थदिने परिक्रमामा हाल जनकपुरको हुनुमानगढीबाट कल्याणेश्वर पुग्छ र त्यहाँबाट औपचारिक शुरू भएर फुलहर, मठिहानी, जलेश्वर, मड्डई, ध्रुवकुण्ड, कन्चनवन, क्षीरेश्वरनाथ (पर्वता), धनुषाधाम, सतोषर (मिथिलेश्वरनाथ), अउदी, करुणा, बिसौल र फेरी कल्याणेश्वर हुँदै फागुन पूर्णिमाको दिन समाप्त हुने पन्थदिने परिक्रमामा विकसित भइसकेको थियो । सन् १८१४मा यस परिक्रमाको नेतृत्व सीताकुण्डले गर्ने परम्परा शुरू भएको देखिन्छ । त्यतिबेला यस म

बार चुनावमा राष्ट्रवादी उम्मेदवारलाई जिताओ

काठमाडौं। आसन्न नेपाल बार एसोसिएशनको चुनावमा अभियक्ता भुपेन्द्रप्रसाद पोख्रेलले प्रदेश ३ को उपाध्यक्ष पदमा उम्मेदवारी दिएका छन्। नाँौ नेतृत्वका लागि नेपाल बार एसोसिएशनको चुनाव चैत १६ गते हुँदैछ।

नेपाल बार एसोसिएशनमा बढै गएको अराजकता नियन्त्रण, कानुन व्यवसायीहरूको हक्क हित संरक्षण र पेशागत मर्यादा बचाउन आफूले प्रदेश ३ को उपाध्यक्ष पदमा उम्मेदवारी दिएको अधियक्ता पोख्रेलले बताएका छन्। उनी राष्ट्रवादी कानुन व्यवसायीका रूपमा परिचय छन्।

उनले चुनावमा आफूलाई अमूल्य मत दिइ प्रदेश ३ को उपाध्यक्ष बनाउन सबै समक्ष आग्रह गरेका छन्। उनले आफूलाई निर्वाचित गराए आफूले व्यक्त गरेका प्रतिबद्धताहरू शतप्रतिशत पुरा गर्ने वाचा पनि गरेका छन्।

यस्ता छन् पोख्रेलका प्रतिबद्दुता

- नयाँ वकिलले नेपाल बारको सदस्यता लिन भोग्नु पर्ने समस्या समाधान गर्न पहल गर्न,
- नेपाल बारको तालिममा आफ्नो पक्षलाई मात्र बोलाउने परम्पराको अन्त्य गर्दै सबैलाई अवसर दिलाउन,
- बारको सम्मेलनमार्फत पास गर्नु पर्ने घोषणापत्र पहिले नै पुस्तकमा छापेर बाढने कार्य रोक्दै छलफलबाट निर्णय लिन,
- नव आगन्तुक कानुन व्यवसायीलाई बहस पैरवी मा हत्तोसाही गर्ने कार्य रोक्ने, हौसल्ला प्रदान गर्ने गराउन
- २५-५ कानुन व्यवसायी सम्मेलनमा नजानुको कारण पता लगाई बारको कार्यक्रममा सबै उपस्थित हुने वातावरण तयार गर्न, बार हाप्रो हो भन्ने भावना जगाउन पहल गर्ने,
- सबै राजनीति आस्था बोकेका कानुन व्यवसायी को नेपाल बारमा उपस्थित र प्रतिनिधित्व गराउन, सबैको कुरा सुन्ने सुनाउने वातावरण तयार गर्न गराउन पहल गर्ने,
- पक्ष विपक्षको बहस पैरवीमा उपस्थित कानुन व्यवसायीको समान हैसियत हुनुपर्छ भन्ने पहल गर्न गराउन।

महिला रेस्लिङ्गमा भगवती च्याम्पियन

रेस्लिङ्ग महाभिड्नको महिला रोयल रम्बल म्याचको उपाधि नेपालको पहिलो महिला रेस्लर भगवती खड्का (युनिका)ले जितेकी छिन्। होलीका अवसरमा काठमाडौंको भूवृत्तीमण्डपमा आयोजित प्रतियोगितामा भवगतीले उपाधि जितेकी हुन्।

यो स्पर्धामा भगवतीसहित अस्मिता जुरेली, आकृति पुन, लक्ष्मी घर्तिमगर, लीला उप्रेती, सविना उप्रेती, गीता जिरेल र जमुना तामाङले प्रतिस्पर्धा गरेका थिए।

नेपाल महिला रेस्लिङ्ग फाउन्डेशनले आयोजना गरेको प्रतियोगितामा महिला ट्रिपल थ्रेटमा भगवती नै च्याम्पियन बनिन्। च्याम्पियन बन्ने क्रममा भगवतीले आकृति र सविनालाई प्रार्जित गरिन्।

यसैगरी प्रतियोगिताकै महिला वान भर्सेस वानमा जमुना र लक्ष्मी घर्तिमगर विजेती भए। जमुनाले गीता जिरेललाई हराइन् भन्ने लक्ष्मीला उप्रेतीलाई प्रार्जित गरिन्।

त्यसै भारीतै र नेपाली रेस्लरबीचको पुरुष वान भर्सेस वानमा भारतका प्रिन्स वशीरे नेपालका बाबु सहेललाई पाखा लगाए। सम्पूर्ण खेलको निर्णयकमा गुणराज रुचाल रहेको आयोजक फाउन्डेशनले जनाएको छ। विजेतालाई नायक राजेश हमालले एक कार्यक्रमबीच पुरस्कृत गरे।

खेलकूद

उपाधिका लागि नेपालले भारतसँग खेल्ने

पाचौं संस्करणको महिला साफ च्याम्पियनसिपको उपाधिका लागि नेपालले प्रतियोगिताकै बलियो टिम चिरपरिचित टिम भारतको सामना गर्ने भएको छ। बुधबार विराटनगरस्थित सहिद रंगशालामा भएको सेमिफाइनलमा नेपाल र भारत दुवैले हात पार्दै उपाधि भिडन्त पक्का गरेका हुन्। नेपाल र भारत दुवैले सेमिफाइनलमा समान ४-० को जित निकाले। नेपालले श्रीलंका र भारतले बंगलादेशलाई पराजित गरेका थिए।

भारत प्रतियोगिताकै सबैभन्दा बलियो टिम हो। उसले शतप्रतिशत नतिजासहित प्रतियोगिताको सबै संस्करणको उपाधि जितेको छ। उसले लगातार तीन संस्करणको फाइनलमा नेपाललाई नै पाखा लगाउँदै उपाधि जितेको थियो। गत संस्करणमा भने

भारतले बंगलादेशलाई पराजित गरेको थियो।

महिला साफ च्याम्पियनसिपमा भारतपाली बलियो टिम हो नेपाल। ५ मध्ये ४ संस्करणमा नेपाल फाइनलमा पुगेको छ। अधिला चार संस्करणमा नेपाल भारतसँग मात्र प्रार्जित छ। तर, तथाकामा भारत बलियो भए पनि यसपटक भने नेपालले भारतलाई कटा टक्कर दिने छ। हरि खड्काले प्रशिक्षण सम्हाले पनि नेपाली महिला टिमले निकै राम्रो प्रदर्शन गरिरहेको छ। उनकै प्रशिक्षणमा पहिलो पटक ओलम्पिकपको पहिलो चरणको छोटो पार गरेको नेपालले भारतसँगको पछिल्ला २ भिडन्तमा दुवै खेलमा युमाएको छैन। ओलम्पिक छोटोमा भारतलाई बराबरीमा रोकेको नेपालले भारतमै भएको हिरो गोल्डपमा उसलाई पराजित गरेको थियो। युवा खेलाडीले भरिएको नेपालले पहिलो पटक घरेलु मैदानमा साफ च्याम्पियन बन्ने लक्ष्य लिएको छ र सोही अनुरुपको प्रदर्शन पनि गरिरहेको छ। नेपाललाई अधिला तीन फाइनलमा बेहोरोको हारको बदला लिने सुनीलो अवसर पनि छ।

श्रीलंकाकिरुद्ध नेपालको सहज जित

बुधबार विहान सहिद रंगशालामा भएको खेलमा नेपालले श्रीलंकालाई ४-० ले पराजित गर्दै फाइनल प्रवेश गरेको हो। पहिलो हाफमा खेलमा पूर्णरूपमा नियन्त्रमा लिएर पनि गोल गर्न असफल भइरहेको नेपालले पहिलो हाफ सकिन ४ मिनेट बाँकी छाँदा गोलको खाता खोल्यो। गीता रानामगरको फ्रिकिकमा सावित्रा भण्डारीले हेडिडमार्फत दिएको पासमा पुनम गोल गरेकी थिइन्।

खेलको ७३ औं मिनेटमा नेपालले अग्रता दोब्बर बनायो। डिबक्सभित्रबाट रेखा पौडेलले दिएको पासमा अनिताले गोल गरेकी थिइन्। अनिताको यो प्रतियोगितामा पहिलो गोल हो। ८३ औं मिनेटमा अनिता बस्नेतको पासमा सावित्राले हेडिडमा गोल गर्दै नेपाललाई ३-० को अग्रता दिलाइन्। अनिताकै पासमा रेखाले ८६ औं मिनेटमा गोल गर्दै नेपाललाई सानदार जित दिलाइन्।

आइपिएल खेल्न दिल्लीमा सन्दीप

नेपाली राष्ट्रिय टिमका युवा लेगस्पर सन्दीप लामिछाने आइपिएल खेल आज दिल्ली प्रस्थान गरेका छन्। आइपिएलमा सन्दीपको यो दोषो सिजन हो। २३ मार्चबाट सुरु हुने आइपिएलमा सन्दीपले दिल्ली क्यापिटल्सबाट खेल्ने छन्। दिल्लीले २४ मार्चमा मुम्बई इन्डियन्सर्सेंग खेल्दै प्रतियोगिताको सुरुवात गर्ने छ।

अधिलो सिजन दिल्लीबाट अनित ३ खेलमा मात्र सन्दीपले अवसर पाएको थिए। सन्दीपपले लेइड टेमा स्थान बनाउँदा दिल्ली प्रतियोगिताबाट बाहिरिसेको थियो। थोरै मात्र अवसर पाउँदा पनि उत्कृष्ट प्रदर्शन गर्दै सन्दीपले आफूलाई सबै नजरमा पारेका थिए। उनले ३ खेलमा ५ विकेट लिए। सन्दीपले अनितम खेलमा मुम्बईविरुद्ध उत्कृष्ट प्रदर्शन गर्दै ३ विकेट लिए। सन्दीपपले सोही प्रदर्शनका कारण सुम्बई अंकतालिको पुछारमा रहेको दिल्लीसँग पराजित हुँदै लेइफमा पुन असफल भएको थियो।

आइपिएलबाट सुरु भएको फ्रेन्चाइज लिगको यात्रा पुनः आइपिएलमै आइपिएलको छ। यसबीचमा उनले ८ फ्रेन्चाइज लिगमा आफ्नो प्रतिभाव देखाए। ती मध्ये पारिक्षितान सुपर लिग र बिंग व्यासमा सन्दीपको प्रदर्शन निकै उत्कृष्ट थियो। बिंग व्यासमा बाहेक अरु सबै लिगमा सन्दीपको टिमले पुछारमा रहेको लिग सकाएका थिए। बिंग व्यासमा उनको टिम मेलबर्न स्टार्ट फाइनलमा पुराजित हुँदै उपाधि जित्नबाट चुकेको थियो।

पछिलो एक वर्ष क्रिकेटमा निकै व्यस्त भएका सन्दीप करिब ३ महिना दिल्ली बन्ने छन्। एकवर्ष अधि गुमनाम जस्तै रहेका सन्दीपले अहिले आफूलाई विश्व क्रिकेटमा 'युवा स्टार'का रूपमा स्थापित गरिसकेको छन्। फ्रेन्चाइज लिग र राष्ट्रिय टिमका गरेको प्रदर्शनकै कारण अहिले सन्दीपलाई 'एसोसिएट राष्ट्र'को भविष्यको रूपमा हर्न थालिएको छ। सन्दीपले विदेशी लिगमा गरेको उच्च प्रदर्शनका कारण अन्य नेपाली युवा खेलाडी पनि एकपोजर पाउने अपेक्षा नेपाली क्रिकेटप्रेसीले गरेका छन्।

कर्पोरेट

● तीनपैनी र फुडलिङ्गमा प्रभु बैंकको शाखा

प्रभु बैंकले आफ्नो शाखा सञ्जाल विस्तारका क्रममा ताप्लेजुङ्गको फुडलिङ्ग नगरपालिका-४ मा शाखा सञ्चालन गरेको छ। फुडलिङ्ग नगरपालिकाका मेरय छत्रपति प्याकुरेलले आइतबार उक्त शाखाको उद्घाटन गरेकमान हुन्। बैंकको फुडलिङ्ग शाखाबाट स्थानीय तहका सेवाग्राही, सर्वसाधारण, कम्पनीतथा संघ संस्थाले सम्पूर्ण आधिकारिक बैंकिङ सुविधा पाउने बैंकले जनाएको छ।

यसैगरी बैंकले आफ्नो शाखा सञ्जाल विस्तारका क्रममा मोरडको विराटनगर नगरपालिका-२, तिनपैनीमा शाखा सञ्चालन गरेको छ। नेपाल राष्ट्र बैंक क्षेत्रीय कार्यालय विराटनगरका मुख्य व्यवस्थापक विनोदराज आचार्यले मंगलबार उक्त शाखाको उद्घाटन गरेका हुन्। बैंकको तिनपैनी शाखाबाट स्थानीय तहका सेवाग्राही, सर्वसाधारण, कम्पनी तथा संघ संस्थाले सम्पूर्ण आधिकारिक बैंकिङ सुविधा पाउने बैंकले जनाएको छ।

● एनसेलले ल्यायो 'एनसेल सुपर सेलर' योजना

टेलिकम सेवाप्रदायक एनसेलले देशभरका आफ्ना खुदा विक्रेतालाई लक्षित गरी 'एनसेल सुपर सेलर' योजना ल्याएको छ। यस योजनाअन्तर्गत खुदा विक्रेताले उपहारस्वरूप कार, युरोप भ्रमण र आईफोन एक्सजस्ता आकर्षक उपहार जिल्ल सक्ते एनसेलले जनाएको छ।

योजनामा सामेल हुनका लागि खुदा विक्रेताले एनसेलको रिचार्ज कार्ड, सिम कार्ड वा भिएफटी (भर्चुअल फण्ड ट्रान्सफर) खरिद तथा ब्रिक्रीको कारोबार गरी आफ्नो प्रत्येक कारोबारका आधारमा अंक संकलन गरी निश्चित अंक पुऱ्याउनुपर्ने बताइएको छ। योजना १ चैत्रदेखि १० महिनासम्म संचालनमा हुने एनसेलले जानकारी दिएको छ।

यस योजनाअन्तर्गत खुदाविक्रेताले प्लाटिनम, गोल्ड, सिल्वर र ब्रोन्ज गरी चार प्रकारका समूहमध्ये कुनै एक समूहमा आफूलाई सहभागी गराई उपहार पाउन सक्नेछन्। बम्पर उपहार बाहेक खुदाविक्रेताहस्तैले निश्चित अंक संकलन गरेपछि बाईक, रस्टर, ५५ इन्चको स्मार्ट टिभी, एअर कन्डिसनर, आईप्याड, ईलेक्ट्रिक ट्रेडमिल, वाशिङ्ग मशिन र ल्यापटलगायत विभिन्न उपहारसमेत जिल्ल सक्ते बताइएको छ।

एनसेल सुपर सेलर' योजना लागु भएको ६ महिनापछि खुदा विक्रेताले आफुले संकलन गरेका आवश्यक अंकका आधारमा उपहार दाढी गर्न सक्नेछन्। योजनामा सहभागी हुन विक्रेताले रिचार्ज कार्ड, सिम कार्ड वा भिएफटी एनसेलको सेल्स एण्ड डिस्ट्रिब्युसन एपबाट खरिद गरेको हुनुपर्ने कम्पनीले जनाएको छ।

● एनआईसी एशिया बैंकको शाखा नरहामा

एनआईसी एशिया बैंकले सेवा विस्तारका क्रममा सिराहाको नरहामा शाखा सञ्चालन गरेको छ। नरहा गाउँपालिका-५, मा सञ्चालित शाखाको नरहा गाउँपालिकाका अध्यक्ष रामशरण यादवले

आइतबार उद्घाटन गरेका हुन्।

नयाँ शाखाबाट सम्पूर्ण आधुनिक बैंकिङ सुविधा उपलब्ध हुने बैंकले जनाएको छ। हाल बैंकले २८२ शाखा कार्यालय, २९९ एटिएम, ३१ एक्सटेन्सन काउण्टर एवम् २३ शाखारहित बैंकिङ एकाइमार्फेट बैंकिङ सेवा प्रदान गर्दै आएको छ।

● देव: विकास बैंकको शाखा कालीमाटीमा

देव: विकास बैंकले सेवा विस्तारका क्रममा काठमाडौ महानगरपालिका-१३, कालीमाटीमा शाखा सञ्चालन गरेको छ। नेपाल राष्ट्र बैंक क्षेत्रीय कार्यालय विराटनगरका मुख्य व्यवस्थापक विनोदराज आचार्यले मंगलबार उक्त शाखाको उद्घाटन गरेका हुन्। बैंकको तिनपैनी शाखाबाट स्थानीय तहका सेवाग्राही, सर्वसाधारण, कम्पनीतथा संघ संस्थाले सम्पूर्ण आधिकारिक बैंकिङ सुविधा पाउने बैंकले जनाएको छ।

कालीमाटी शाखाले स्थानीय निक्षेपकर्ता, व्यवसायी, उद्यमीलाई सरल, सुलभ तथा सुरक्षित बैंकिङ सेवा प्रदान गर्ने कार्यक्रममा बैंकका अध्यक्ष बज्र गुरुङले बताए।

● प्रभु लाइफ इन्स्योरेन्स र एनसिसबीच सहकार्य

प्रभु लाइफ इन्स्योरेन्स र नेपिल सेन्टर फर इन्स्योरेन्स एन्ड सोसल सेक्युरिटी (एनसिस)बैंच सहकार्य भएको छ। घुस्ती बिमा राष्ट्रिय सचेतना अभियान सञ्चालन गर्ने सम्झौता गरिएको इन्स्योरेन्सले जनाएको छ।

सम्झौताअनुसार दुई संस्थाबीच प्रदेश १, २ र ३ का विभिन्न स्थानमा १० वटा कार्यक्रममा सहकार्य गर्ने भएका छन्। उक्त सम्झौताप्रत्रमा एनसिसका मनीष प्रसाई र प्रभु लाइफ इन्स्योरेन्सका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत किशोर लामिञानेले हस्ताक्षर गरेका हुन्। सम्झौतासँगै प्रभु लाइफ इन्स्योरेन्स घुस्ती बिमाअन्तर्गत हुने १० कार्यक्रमको मुख्य प्रायोजकका रूपमा एनसिससँग जोडिएको छ। बिमा साकरता अभिवृद्धि गर्ने उद्देश्यले सुरु हुन लागेको घुस्ती बिमा राष्ट्रिय सचेतना अभियानको ९ चैतमा उदयपुरको बेलका नगरपालिकाबाट सुरु हुने बताइएको छ।

● राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकको १३औं वार्षिक साधारणसभा

राष्ट्रिय वाणिज्य बैंकको १३औं वार्षिक साधारणसभा सम्पन्न भएको छ। सोमबार सम्पन्न साधारणसभाले आव २०७४/७५ को वार्षिक प्रतिवेदनलगायत विभिन्न प्रस्ताव पारित गरेको छ। नेपाल सरकार सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालयका सचिव एवं बैंक सञ्चालक समितिका अध्यक्ष महेन्द्रमान गुरुङले अध्यक्षतामा सम्पन्न सभामा अध्यक्ष गुरुङले राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक विश्वसनीय भएको र आगामी दिनमा थप सुदूर बनाउने प्रतिबद्धता व्यक्त गरे।

बैंकले हाल देशभर २७७ शाखा, १६५ एटिएम र १३ शाखारहित बैंकिङ सेवामार्फत वित्तीय सेवा दिँदै आएको छ। चालू आवको दोस्रो त्रैमासम्म बैंकले १ खर्ब ८१ अर्ब रुपैयाँ निक्षेप संकलन गरी १ खर्ब ३४ अर्ब रुपैयाँ कर्जा लगानी गरेको सो अवसरमा बताइयो। सो अवधिमा बैंकको खुद मुनाफा २ अर्ब ४१ करोड रुपैयाँ रहेको छ।

हाथवे फाइनान्स कम्पनी प्राप्ति गर्दै ग्लोबल आइएमई बैंक

सेवाको पहुँच पुऱ्याउने उद्देश्यले हालसम्म १३४ शाखा, १५ राजस्व संकलन काउण्टर, १४२ एटीएम, १ एक्सटेन्सन काउण्टर तथा १२० शाखारहित बैंकिङ सेवा र नेपालबाहिर ३ प्रतिनिधि/सम्पर्क कार्यालयमार्फत बैंकिङ सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको छ। हाथवे फाइनान्स कम्पनी लिमिटेडको कुल चुक्ता पूँजी ३० करोड रुपैयाँ रहेको छ।

ग्लोबल आइएमई बैंकका तरफाबाट मर्जर तथा एक्विजिशन समिति सदस्य सुर्देशन श्रेष्ठ तथा हाथवे फाइनान्स कम्पनीका मर्जर तथा एक्विजिशन समिति सदस्य नवराज नेपालले एक्विजिशनसम्बन्धी सहमतिपत्रमा हस्ताक्षर गरेका हुन्। ग्लोबल आइएमई बैंक लि. ले हाथवे फाइनान्स सहमतिअनुसार एक्विजिशन कार्य ३ महिनामित्रमा सम्पन्न गर्न बताइएको छ। हाथवे फाइनान्स कम्पनी लिमिटेडको कुल चुक्ता पूँजी ३० करोड रुपैयाँ रहेको छ।

ग्लोबल आइएमई बैंकले यसअधि कर्मज एण्ड ट्रस्ट बैंक, आइएमई फाइनान्सियल इन्स्टिच्युसन, गुल्मी विकास बैंक, सोसियल डेवलपमेन्ट बैंक, रिलायबल डेवलपमेन्ट र लर्ड बुद्ध फाइनान्ससँग सफल मर्जर गरिसकेको छ। बैंकले सबै क्षेत्र र वर्गसम्म बैंकिङ

भाइबर बैंकिङ, मोबाइल बैंकिङ तथा इन्टरनेट बैंकिङ सेवा प्रदान गर्दै आएको छ। बिनाधितो १५ लाख रुपैयाँसम्म प्रोफेशनल कर्जा प्रदान गर्दै आइरहेको बैंकले अष्ट्रेलिया, बेलायत र भारतमा प्रतिनिधि/सम्पर्क कार्यालय स्थापना गरेर सबै क्षेत्र र वर्गसमेत सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको छ।

दृग्दिन खबर

जात्रै जात्राको गीत सार्वजनिक

हास्यप्रधान फिल्म जात्रै जात्राको प्रदर्शन मिर्तिसँगै माया पिरिम बोलको गीत सार्वजनिक गरिएको छ। प्रदीप भट्टराई निर्देशित तेस्रो फिल्म जात्रै जात्रा जेठ ३ ज्येष्ठ दर्शकमाझ आउनेछ।

निशान भट्टराई र मनीषा पोखरेलले गाएको गीतमा कृष्ण भारद्वाजको संगीत छ। लेखु सहयात्रीले लेखेको गीतको भिडियोमा करिश्मा मानन्धर, दयाहाङ

राई, निश्चल बस्नेत, विपीन कार्की, वर्षा राजत, सारा श्रीपाली, रवीन्द्रसिंह बानियाँ, रवीन्द्र भालगायतका कलाकारले नृत्य गरेका छन्। कविराज गहतराजले कोरियोग्राफी गरेको भिडियो आइतबार राजधानीमा प्रेसमिट गरी प्रदर्शन गरिएको हो। गीतलाई युट्युबमा सोमबार रातिसम्म चार लाख सत्ररी हजार बढीले हेरिसकेका छन्। ०७३ को सफल फिल्म जात्राको सिक्केल जात्रै जात्रामा दयाहाङ राई, विपीन कार्की, वर्षा राजत, रवीन्द्रसिंह बानियाँ, रवीन्द्र भा, राजाराम पौडेल, सोहित मानन्धर, कालु रानालगायतका कलाकारले अभिनय गरेका छन्। निर्देशक प्रदीप आफैले लेखेको फिल्मको निर्माता राईन्द्रसिंह बानियाँ, यज्ञश्वर पौडेल र सिंगे लामा हुन्।

उडान सार्वजनिक

रातले...

अष्टदल र अष्टदलको छेँकमा देवनगरिक र रोमन दुवैमा पार्टीको नाम रहेको छ। पार्टीको छापमा अष्टदलको बीचमा गोलाकार गरी पार्टीको नाम रहेन निर्णय समेत राष्ट्रिय परिषदको बैठकले गरेको छ।

राष्ट्रिय परिषदको बैठकले पार्टी अध्यक्षमा सीको राउतलाई चयन गरेको छ भने हाललाई ३५ सदस्यीय केन्द्रीय समिति समेत बनाएको छ। केन्द्रीय समितिमा मनोनित हुन बाँकी रहेको १० सिटमा महिला दलित, जनजाति, अल्पसंख्यकसहितको प्रतिनिधित्व हुने गरी मनोनय गर्न पार्टीका अध्यक्ष राउतलाई नै राष्ट्रिय परिषदको बैठकले जिम्मेवारी दिएको छ। नेपाल सरकार र स्वतन्त्र मध्यसंग गढबन्धनीच फागुन २४ गते भएको ११ बुँदे सहमतिलाई कार्यान्वयनमा त्याउँदै गढबन्धनका समर्थकहरू माथि लगाइएका मुद्दा अविलम्ब फिर्ताका लागि तत्काल पहल गर्न जनमत

पार्टीका तर्फबाट केन्द्रीय सदस्यमा चयन भएका चन्दन सिंह (महोत्तरी) को संयोजकत्वमा तीन सदस्यीय सहमति कार्यान्वयन समिति समेत गठन गरेको छ।

गढबन्धनका बाँके जिल्ला संयोजक रहेका राममनोहर यादवको प्रहरी हिसासतमै मारिएको भन्दै जनमत पार्टीले उनको परिवारलाई सरकारसँग सहमति भएनुसार तत्काल क्षितिपूर्ति तथा परिवारका एक सदस्यलाई रोजगारी उपलब्ध गराउन पहल गर्न समेत सिंह समितिलाई जिम्मेवारी दिइएको छ। सिके राउत सरकारसँग सहमति गरेर मध्येश भरेपछि केही दिन चुपचाप बसेका थिए। जेहोस राउतले नेपालको संविधानलाई स्वीकार गरि पार्टी गठन गरेर राजनीतिमा आउने निर्णय गरेको छ। तर उनले यसभन्दा अगाडि दिएका र दिने गरेका अधिव्यक्तिका बारेमा केही उल्लेख नगरेका र राष्ट्रिय परिषदको बैठकमा समेत केही नबोलेका हुनाले उनलाई तत्काल पत्याइहाल्ने अवश्य रहेन।

पूर्वआयुक्त...

सम्पीत हवातौ बढेको हुनाले पाठकको सम्पति कसरी बढ्यो? भन्नेमा समेत अनुसन्धान हुनु आवश्यक छ। पाठकको शान्तिनगरमा रहेको घरमै सादा पोसाकमा रहेका प्रहरीहरू आयोगले खटाएर स्थानहाद तोकिदिएको छ।

पाठक विदेश भाग्न सक्ने भन्दै त्रिभुवन विमानस्थल र सडकमार्गमा समेत कडाई गरिएको छ। लम्बोदर नेउपाने सडकमार्ग बुँदै भारत भागेपछि अखियाराले सतर्कता अपनाएको हो। पाठकलाई अखियाराले घुस लिएकोमा भ्रष्टचारजन्म अपराध र अकुत सम्पतिमा समेत मुद्दा चलाईने तयारीमा अखियार रहेको छ। पाठकका परिवार र नातेदारहरूको समेत सम्पति खोज्ने काममा आयोग जुटेको छ। नेपाल इन्जिनियरिङ कलेजको विवाद मिलाई दिने भन्दै नेउपाने संग पाठकले ७८ लाख घुस लिएका थिए। नेउपाने र दीपक भट्टराईबीच स्वमितिको विवादमा कलेज परेको छ। भट्टराई समूहले दुई वर्षदेवी नेउपाने समूहलाई कलेजमा प्रवेश गर्न दिएको थिए। त्यही विवाद मिलाईदिने शर्तमा पाठकले ७८ लाख रुपैयां घुस लिएका थिए। घुस काण्डमा राजपाका नेता ज्ञानेन्द्र भासँग समेत अखियाराले वयान लिइसकेको छ। उनीसँग लिखित वयान लिइएको थिए उनले ३८ र ४० लाख गरी दुइपटक रकम पाठकलाई बुफाएको स्वीकार गरेको अखियाराले जनाएको छ। पाठकका भाई पूर्वाञ्चल विश्वविद्यालयको इन्जिनियरिङ कलेजका डिन शुभनारायण पाठकको बयान समेत अखियाराले लिएको र शुभनारायणले राजपाका नेतासँग १५ लाख रुपैयां लिएका थिए। यस विषयमा अखियारले मुद्दा चलाउने भएपछि राजनीतिक क्षेत्रसमेत तरिज्जित भएको छ।

सेना...

लोकान्त्रिक सरकार चलाउन सबै अधिकार आफैमा केन्द्रित गर्ने हो भने प्रवेशसभाको औचित्य देखिँदैन। विकेन्द्रिकरणको अर्थ के? राष्ट्रिय सुरक्षा परिषदको बैठक बस्न नसक्ने परिकल्पना किन गरियो? राष्ट्रिय सुरक्षा परिषदको बैठकका अध्यक्ष भएका नाताले प्रधानमन्त्रीले नै बोलाउपुर्यो हुन्छ। त्यहाँबाट प्रधानमन्त्रीले आफूले लगेको प्रस्ताव सहज रुपमा परित गराउन सक्ने अवश्य हुँदूहुँदै किन परिषदको अधिकार खोसेर प्रधानमन्त्रीले लिन चाहे? त्यो रहस्यमय बनेको छ। सबै अपजसका भारी बोकन किन प्रधानमन्त्री तयार हुँदै गएका छन्? सबै अधिकार आफैमा राख्नुभन्दा सम्भन्धित मन्त्री, सचिव, विभागीय प्रमुखहरूमध्ये कडा निगरानी राखेर सरकार सञ्चालन गर्ने अधिकार प्रधानमन्त्रीलाई हुँदूहुँदै सबै अधिकार आफैले लिन खोज्नु लोकान्त्रिक व्यवस्थाकै धज्जी उडाउनु बाहेक अन्य केही हुन सक्दैन।

स्वर विस्तारै भुसको आगोजस्तो हुँदै गएको छ। पहिला पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री ओलीलाई साथ दिँदै आएका वामदेव गौतम लगायतका अन्य केही नेताहरूले ओलीको साथ छोडेर उनीहरू अर्का अध्यक्ष पुष्टकलम दाहालको समर्थनमा गएका हुनाले नौ सदस्यीय नेकपाको सचिवालयमा समेत प्रधानमन्त्री ओली अल्पमतमा परेका छन्। गएको निवाचनमा नेकपाले मात्र बहुमत ल्याएको र ७ प्रदेश मध्येका ६ वा प्रदेशमा समेत नेकपाकै बहुमतको सरकार रहेपनि संघीय सरकारले जनाताको चाहनासुसार काम गर्न नसक्ने भन्दै आलोचन भइरहेको बेला सीको राउतसँग रहेको सहमति र नेत्रेचिक्रम चन्द विल्लव सामूहलाई लगाएको प्रतिबन्धले गर्दा प्रधानमन्त्री ओली आफै पार्टीभित्र पनि घेराबन्दीमा पर्न सक्ने सम्भावना रहेको छ।

युवा निकासी गर्नु हो। नेकपाका शासकहरू जापान, कोरियालाई अझ धेरै युवालाई रोजगारी दिनुपरो भनेर अनुरोध गरिरहेका छैनन, नयाँ नयाँ गन्तव्यमा

प्रधानमन्त्री...

जिम्मेवारी समेत आफूहरूले लिन नसक्ने अधिव्यक्ति नेपाल पक्षमा नेताहरूले दिन थालेका छन्। पार्टी एकीकरण भएको १० महिनासम्मा पनि पार्टीका तल्ला तहको एकीकरण हुन नसक्नु पछाडिपनि अध्यक्षद्वयकै हात रहेको भन्दै उनीहरूले अध्यक्षद्वयले नै गुटगत राजनीति गरिरहेका आरोप समेत लगाउन थालेका छन्। केपी ओली नेतृत्वको सरकारमा रहेका मन्त्रीहरूसमेत युटगत राजनीतिमा लागेका र तत्कालिन अवस्थामा एमाले र माओवादी केन्द्रको नेतृत्व गर्दै सरकारमा सहभाग भएका मन्त्रीहरूले समेत अहिले पनि उट्टाउँदै पार्टीको जस्तो व्यवहार देखाएको आरोप नेताहरूले लगाउन थालेका हुनाले सत्ताधारी पार्टीभित्रको असन्तुष्टिको

नेकपाको...

युवा निकासी गर्नु हो।

नेकपाका शासकहरू जापान, कोरियालाई अझ धेरै युवालाई रोजगारी दिनुपरो भनेर अनुरोध गरिरहेका छैनन, नयाँ नयाँ गन्तव्यमा

बैठक...

बैठक...

विरोध भएको छ। त्यस विषयमा प्रमुख विपक्षी दल नेपाली कांग्रेस, राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी र प्रधानमन्त्री भइसकेको व्यक्तिहरूले समेत विरोध जनाएका छन्।

सुरक्षा परिषदको अध्यक्षमा प्रधानमन्त्री रहने छन् भने समितिमा रक्षामन्त्री, गृहमन्त्री, परराष्ट्रमन्त्री, मुख्यसचिव र प्रधानसेनापति सदस्य रहने व्यवस्था छ भने रक्षा मन्त्रालयका सचिवले सुरक्षा परिषदको सदस्यसचिवको काम गर्ने कानुनी व्यवस्था रहेको छ। विधेयकमा तत्काल सुरक्षा परिषदको बैठक बस्न नसक्ने अवस्थामा प्रधानमन्त्रीले सेना परिचालन गर्न सक्ने व्यवस्था उल्लेख गरिरु सरकारको लागि लाजमदै विषय हो। प्रधानमन्त्री, रक्षामन्त्री, गृहमन्त्री, प्रधानसेनापतिको बैठक किन बस्न नसक्ने व्यवस्था उल्लेख गरिरु सरकारमा अधिकार आफैमा केन्द्रित गरी प्रधानमन्त्री ओली कर्तृतामा तानाशाह त बन्न खोजेका होइनन् भन्ने आरोप समेत ओलीमाथि लाग्न थालेको छ।

चोरबाटोबाट लोकतन्त्रको हत्या गर्ने प्रयास गरेको आरोप अन्य दलका नेताहरूले लगाएका छन्। पूर्वप्रधानमन्त्री बाबुराम भट्टराईले त सेनालाई लथालिङ्ग बनाएर सिंचे कु गार्छ भन्ने आशय सहितको विधेयक आएको बताएका छन्। भट्टराईले आफैनै पार्टी कार्यालयमा पत्रकार सम्मेलन नै गरेर सरकारले सेना परिचालन गरेर जनतामाथि दमन गर्ने र निरंकुश शासन चलाउने लोकतन्त्र मारेर निरंकुश शासक बने तयारी स्वरूप विधेयक ल्याएको गम्भीर आरोप

पर्वको उपलक्ष्यमा आफैले आयोजना गरेको कार्यक्रममा समेत दोहोन्याएका थिए। मुलुकलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र धोषणा गर्दा किन विरोध नगरेको भन्दै महामन्त्री कोइरालाले धर्म गुरुहरूलाई प्रश्न समेत गरेका थिए। गत पुष्पमा सम्पन्न भएको नेपाली कांग्रेसको महासमितिका बैठकमा अधिकाश महासमितिका सदस्यहरूले हिन्दु राष्ट्रको माग गर्हे हस्ताक्षर अभियान चलाएका थिए। कोइरालासहितका केही शिर्ष नेताहरूले अभियानलाई समर्थन गर्दै हस्ताक्षर समेत गरेका थिए। बहुमत महासमितिका सदस्यहरूले हस्ताक्षर गरी कांग्रेसका सभापति शेरबहादुर देउवालाई बुफाएका थिए। सबै केही अग्रवा नेताहरूले बन्दसत्रमा त्यस विषयमा प्रश्नसमेत उठाउँदै कांग्रेस हिन्दु राष्ट्रको पक्षमा जानुपर्ने धारणा समेत राखेका थिए। महामन्त्री कोइरालाले ८५ प्रतिशतभन्दा बढी नागरिक हिन्दु भएको राष्ट्रलाई धर्म निरपेक्ष राष्ट्र धोषणा गरिनु उपयुक्त भएको होली

संघीयता...

आफूपनि हिन्दु धर्मको पक्षमा रहेको उनले बताएका थिए।

गत पुष्पमा सम